

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Απριλίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-128/03 και C-129/03 (αίτηση του *Consiglio di Stato* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *AEM SpA (C-128/03)*, *AEM Torino SpA (C-129/03)* κατά *Autorità per l'energia elettrica e per il gas κ.λπ.* ⁽¹⁾

(«Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Προσαύξηση του τέλους για την πρόσβαση στο εθνικό δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και τη χρησιμοποίησή του — Κρατικές ενισχύσεις — Οδηγία 96/92/ΕΚ — Πρόσβαση στο δίκτυο — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων»)

(2005/C 132/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-128/03 και C-129/03, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλε το *Consiglio di Stato* (Ιταλία), με αποφάσεις της 14ης Ιανουαρίου 2003, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 24 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο των υποθέσεων *AEM SpA (C-128/03)*, *AEM Torino SpA (C-129/03)* κατά *Autorità per l'energia elettrica e per il gas κ.λπ.*, παρασταμένης της: *ENEL Produzione SpA*, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, Α. Borg Barthet, S. von Bahr (εισηγητή), J. Malenovský και U. Lohmus, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Ένα μέτρο όπως το επίδικο στις κύριες δίκες, το οποίο επιβάλλει, επί μία μεταβατική περίοδο, προσαύξηση του τέλους για την πρόσβαση στο εθνικό δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και τη χρησιμοποίησή του μόνον στις επιχειρήσεις παραγωγής-διανομής ηλεκτρικής ενέργειας προερχομένης από υδροηλεκτρικές ή γεωθερμοηλεκτρικές εγκαταστάσεις και αποσκοπεί στην αντιστάθμιση του πλεονεκτήματος που δημιουργήθηκε για τις επιχειρήσεις αυτές, κατά τη μεταβατική περίοδο, από την ελευθέρωση της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας κατόπιν της μεταφοράς της οδηγίας 96/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, στο εσωτερικό δίκαιο, αποτελεί διαφοροποίηση μεταξύ επιχειρήσεων ως προς τις επιβαρύνσεις προκύπτουσα από τη φύση και την οικονομία του συστήματος των σχετικών επιβαρύνσεων. Ως εκ τούτου, η εν λόγω διαφοροποίηση δεν συνιστά, αυτή καθαυτή, κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87.

Ωστόσο, η εξέταση μιας ενισχύσεως δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα αποτελέσματα του τρόπου χρηματοδοτήσεώς της. Αν, σε μια κατάσταση όπως η επίδικη στις κύριες δίκες, υφίσταται αδήριτη σχέση μεταξύ, αφενός, της προσαυξήσεως του τέλους για την πρόσβαση στο εθνικό δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και για τη χρησιμοποίησή του και, αφετέρου, ενός εθνικού καθεστώτος ενισχύσεων, υπό την έννοια ότι το προϊόν της προσαυξήσεως προορίζεται οπωσδήποτε για τη χρηματοδότηση της ενισχύσεως αυτής, η εν λόγω προσαύξηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του καθεστώτος αυτού και πρέπει, συνεπώς, να εξετάζεται μαζί με το καθεστώς αυτό.

2) Ο κανόνας της άνευ διακρίσεων προσβάσεως στο εθνικό δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τον οποίο καθιερώνει η οδηγία 96/92, δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να υιοθετήσει, επί μία μεταβατική περίοδο, ένα μέτρο όπως το επίδικο στις κύριες δίκες, το οποίο επιβάλλει σε ορισμένες μόνον επιχειρήσεις παραγωγής-διανομής ηλεκτρικής ενέργειας προσαύξηση του τέλους για την πρόσβαση στο εν λόγω δίκτυο και τη χρησιμοποίησή του, προκειμένου να αντισταθμιστεί το πλεονέκτημα που δημιουργήθηκε για τις επιχειρήσεις αυτές, κατά τη μεταβατική περίοδο, από την αλλαγή του νομικού πλαισίου, λόγω της ελευθέρωσης της αγοράς της ηλεκτρικής ενέργειας κατόπιν της μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Πάντως, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να βεβαιωθεί ότι η προσαύξηση του τέλους δεν υπερβαίνει το αναγκαίο προς αντιστάθμιση του εν λόγω πλεονεκτήματος μέτρο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-145/03 (αίτηση του *Juzgado de lo Social, nº 20 de Madrid* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Κληρονόμοι της Annette Keller* κατά *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)* κ.λπ. ⁽¹⁾

(«Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 3 και 22 του κανονισμού 1408/71 — Άρθρο 22 του κανονισμού 574/72 — Νοσηλεία σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος μέλος — Αναγκαιότητα επείγουσας περιδάλψεως ζωτικής σημασίας — Μεταφορά του ασφαλισμένου σε νοσηλευτικό ίδρυμα τρίτης χώρας — Πεδίο εφαρμογής των εντύπων E 111 και E 112»)

(2005/C 132/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-145/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το *Juzgado de lo Social nº 20* της Μαδρίτης (Ισπανία), με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2001, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 31 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης *Κληρονόμοι της Annette Keller* κατά *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)*, *Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingresa)*, πρώην *Instituto Nacional de la Salud (Insalud)*, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, Α. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (εισηγητή) και Α. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, Γ. Αρέστη και Μ. Plešič, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 12 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: